

Az Istennek szent anyyala

Luther Márton éneke után

Debrecen, 1774

A E E⁷ A F#m E⁷ A

1. Az Is-tennek szent an-gya-la Meny-nyekből hogy a - lá-szál-la

D E E⁷ A D E⁷ A

És a pász-to - rok-hoz ju-ta, Né-ki - ek e - ké-pen szó-la:

2. Mennyből jövök most hozzátok, És íme nagy jó hírt mondok, Nagy örömet majd hirdetek, Melyen örvend ti szívetek.

3. E mai nap egy kis gyermek Szűztől született tinéktek, A gyermek szép és oly ékes, Vígasságra kellemetes.

4. Már lehozta az életet, Mely Istennél volt készített, Hogy ti is véle éljete, Boldogságban örvendjete.

5. Ez lesz néktek a jegy róla: Ímé, fekszik a jászolba', Ott megtaláljátok őtet, Kitől menny, föld teremtetett.

6. Ez Úr Krisztus mi Istenünk, Nyavalyáinkból kimentőnk, Ő leszen az Idvezítő, Minden bűnünkben kivévő.

7. Nyílj meg szívem, lásd meg jobban, Ki fekszik itt e jászolban? Ez a gyermek bizonyára Az Úr Jézus, Isten fia.

8. Jertek hát, mi is örvendjünk, A pásztorokkal bémenjünk, Lássuk, mit adott az Isten, Hozzánk való szerelmében.

9. Mindeneknek teremtője, Miért vagy ily szegénységbe'? Hogy fekszel az aszú szénán, Szamár s ökrök közt aludván?

10. Nincs-é senki e világon, Ki tégedet befogadjon? Nincsen-é meleg helyecskéd, Sem gyengén rengő bölcsőcskéd?

11. Néked bársonyod s tafotád, Aszú széna lágy párnácskád; Noha nagy dicső király vagy, Mostan ímé mily szegény vagy!

12. Ó én szerelmes Jézusom, Édes megváltó Krisztusom! Jövel, csinálj csendes ágyat, Szívemben magadnak házat!

13. Ó kedves vendég, nálam szállj, Bűnömtől ne iszonyodjál, Jőjj be hozzám, te szolgálhoz, Szegény megtérő juhodhoz!

14. Én lelkemnek rejtekébe, Zárkózzál bé szekrényébe, Hogy el ne felejthesselek, Sőt örökké dicsérjelek.

15. A mennyei magas égben Istennek dicsősége légyen, Ki szent Fiát küldé értünk, Hogy Megváltónk lenne nekünk.